

ТРЕПЕТЛИКА

Огрѣ луната сребролика
Въ дълбока полунощна вись,
Потръпна тъмна трепетлика,
Потръпва бледенъ всѣки листъ.

Потръпватъ, шѣпнатъ будни вейки,
Шуми невидимъ хороводъ,
Потръпва, пита ме полека
Скрѣбъта на цѣль единъ животъ.

Кжде е златната царкиня
На твоя детски чуденъ лесъ,
Шума на езерото синьо
И първия ни взоръ злочестъ?

Спомни си първата ни дрѣмка,
Съня и шепота ни глухъ,
Попитай мойта бледна сѣнка
Чие сърце почива тукъ.

Заспива тъмна трепетлика,
Бълмѣлно трѣпне всѣки листъ,
Сълза отъ луненъ погледъ влика
И гасне въ полунощна вись.